

رهنمودی شرم آور

ما این « رهنمود شرم آور » را محکوم میکنیم

رهنمودی که پارلمان اتحادیه اروپا - در هیجدهم ماه ژوئن سال جاری میلادی تصویب کرد - بوضوح نشان میدهد که اتحادیه اروپا، این سرآمد استعمار جدید و تدابیر ضد خلقی، خصلتی امپریالیستی و سرکوبگر دارد. بموجب این مصوبه، زندانی کردن هر مهاجر « غیر قانونی »! برای مدت شش تا هیجده ماه مجاز شمرده شده است - تصمیمی که با تمام توافقات بین المللی بر سر حقوق بشر مغایرت دارد. از قرار معلوم پای نوعی تبعیض، نوعی اقدام نژاد پرستانه و بیگانه ستیزی در قبال خلقها، خاصه در قبال خلقهای آمریکای لاتین و آفریقا و آسیا در میان است.

گویا دولتهای اروپائی، نظیر دولت برلوسکونی و مرکل و سارکوزی و زاپاترو... اصلا حافظه تاریخی ندارند! بکلی از یاد برده اند! که چطور اروپائیان قاره آمریکا، هند، بخش اعظم آسیا و... را در قرون ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ میلادی وحشیانه استعمار کردند. مثل اینکه حضرات خبر ندارند! که چگونه میلیونها اسپانیائی، ایتالیائی، آلمانی، انگلیسی، فرانسوی و سوئدی و پرتغالی و... افرادی از تمام اروپا، برای یک زندگی بهتر، بخاطر کار و امنیت، مجبور شدند که به آمریکا مهاجرت کنند. چون در کشورهای خودشان، بدلیل کشمکشهای محلی و جنگهای داخلی، امکان کار و زندگی نداشتند - جنگ داخلی اسپانیا در فاصله ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۹ میلادی را نیز نباید فراموش کرد. همه جا از این مهاجران پذیرائی کردند، آنها را پذیرفتند. پیوند این مهاجران با کشورهای میزبان، واقعیتی است انکار ناپذیر. ولی امروز، اروپا خلقهای آمریکائی را، که بگرمی از مهاجران اروپائی در گذشته پذیرائی کردند... نمی پذیرد.

خلقهای آفریقا بارها غارت، بدفعات قتل عام شدند، اقتصاد ملیشان ویران گردید، توسط سرمایه داران اروپائی (انگلیسی و بلژیکی و آلمانی و فرانسوی و پرتغالی و اسپانیائی) اسیر و برده شدند... و حالا، بعد از اینکه حضرات مردم آفریقا را در فقر و گرسنگی دائم غرق کرده اند، نمی گذارند که این مردم در اروپا کار کنند. مهاجرانی که تمام زندگی خود را در قایقهای قراضه یا در کشتیهای زهوار در رفته به خطر می اندازند تا از مدیترانه... بگذرند، یا از اتلانتیک عبور کرده و به اروپا برسند.

امروز، استعمار جدید و قدرتهای نظامی و اقتصادی متنفع، هنوز هم از غارت و چپاول در قاره آفریقا دست نکشیده و برای مردم فقر و فلاکت ببار می آورند، رهبران ارتجاعی و خونریز را در قدرت نگهدارند، از آنان بر علیه خلقهای بومی استفاده میکنند - مثل مورد بن علی خودکامه در تونس، یا حاکم مستبد مراکش که مردم خودی و خلق صحرا... را دچار اختناق کرده است.

بسال ۱۹۴۸ میلادی، اعلامیه جهانی حقوق بشر امضا شد، که در آن (بند ۱۳) آمده است که : « هر کسی حق دارد که آزادانه تردد کرده و محل اقامت خود را در یک جغرافیای معلوم سیاسی برگزیند ». مهاجران، با توجه به وضعیتی که دارند و بعنوان افرادی بدون حامی، باید از حق مندرج در بند ۱۳ اعلامیه جهانی حقوق بشر برخوردار گردند. مگر اینکه حقوق بشر فقط شامل کشورهای ثروتمند، فقط شامل استعمارگران و امپریالیستها باشد؟

یاد آوری میکنیم که مورالس، رئیس جمهور بولیوی، بعد از آشنائی با مصوبه شرم آور اتحادیه اروپا، نامه ای شجاعانه و کوبنده نوشت که خیلی زود از حمایت تعداد قابل توجهی از افراد سرشناس آمریکای لاتین، مثل کره آ، چاوز و دیگران برخوردار گردید. در این نامه، مورالس کاملاً بجا میگوید که : « مهاجران که مسئول مشکلات مربوط به یکپارچگی اجتماعی موجود در اروپا نیستند، این مشکلات نتیجه بسط الگوی تحمیلی شمال است، که دنیا را ویران و زیست جمعی انسانها را در هم ریخته است ».

ما از اتحادیه اروپا میخواهیم که در قبال مهاجران، سیاستی محترمانه در پیش گیرد، حقوقشان را، بدون تحریک و نفاق افکنی، رعایت کند. گرچه ما نسبت به ظرفیت اتحادیه اروپا برای اتخاذ یک چنین سیاستی، بخاطر منافع سرمایه دارانه و خصلت استعماری آن، بشدت سوء ظن داریم. و همانطور که مورالس، رئیس جمهور بولیوی هم بدان اشاره کرده، این هم فرصتی است که دول اروپائی « اینبار بدهی بزرگ تاریخی، اقتصادی و اکولوژیکی کشورهای اروپا در قبال بخش اعظم دنیای سوم را » جبران نمایند. ولی یادتان باشد، که « قصور » مجدد اصلاً روا نیست. چون در غیر اینصورت، مثل گذشته و همانطور که در « ماموریت متمدن سازی » خود با شکست روبرو شدید... باز گرفتار سرخوردگی خواهید شد.

معدالک، برای پایان دادن به سیاست جنایتکارانه و تبعیض اتحادیه ارتجاعی اروپا، که بازتاب دقیق سیاست امپریالیسم آمریکا شمالی و سایر قدرتهای امپریالیستی در سراسر دنیاست، اتحاد کارگران اروپا و کارگران تمام کشورهای جهان لازم است. در این راستا، بکوشیم تا چنین پیامی که این روزها کارگران فرانسوی، همراه با برادران مهاجرشان، در خیابانهای پاریس پیش کشیده اند، با قوت در همه کشورها، در میان کارگران دیگر کشورها و قاره ها، منعکس گردد - پیامی در دفاع از کارگران مهاجر، برای همبستگی، برادری و برای قیام در قبال استراتژی استثمار سرمایه داری :

آنها اینجا کار میکنند، آنها اینجا زندگی میکنند، آنها اینجا میمانند!

ژوئن ۲۰۰۸

امضاء کنندگان عبارتند از:

- ۱ - حزب کمونیست کارگران دانمارک. ۲ - حزب کمونیست، مارکسیست - لنینیست اکوادور.
- ۳ - حزب کمونیست اسپانیا (مارکسیست - لنینیست) ۴ - حزب کمونیست کارگران فرانسه.
- ۵ - جنبش احیای حزب کمونیست یونان (۵۵ - ۱۹۱۸) ۶ - خط مشی کمونیستی ایتالیا
- ۷ - حزب کار ایران (توفان) ۸ - حزب کمونیست مکزیک (مارکسیست - لنینیست)
- ۹ - سازمان مارکسیست - لنینیستی انقلاب نروژ. ۱۰ - حزب کمونیست کار جمهوری دومینیک.
- ۱۱ - حزب کمونیست کارگران تونس. ۱۲ - حزب کمونیست انقلابی ترکیه.
- ۱۳ - حزب کمونیست، مارکسیست - لنینیست ونزوئلا. ۱۴ - حزب کمونیست انقلابی ولتائیک (بورکینا فاسو) ۱۵ - حزب کمونیست انقلابی ساحل عاج.
- ۱۶ - حزب کمونیست شیلی (اقدام کارگری) ۱۷ - سازمان احیای حزب کمونیست کارگران آلمان. ۱۸ - دمکراسی انقلابی (هندوستان)
- ۱۹ - جبهه کارگران پاکستان. ۲۰ - جایگاه چه گوارا (فرانسه)
- ۲۱ - ارگان کارگری (روسیه، پتروگراد) ۲۲ - دفاع کار، انجمن سندیکاهای کارگران روسیه. ۲۳ - کمون سرخ، سازمان کارگران جوان (خارکوف، روسیه)
- ۲۴ - شرق، سازمان مارکسیستی کارگران (لتونی)
- ۲۵ - حزب کمونیست انقلابی برزیل
- ۲۶ - انجمنهای کمونیستی:
- هائری باربوس
- انجمن هماهنگی کمونیستی ۵۹/۶۲
- انجمن آسلاسی
- انجمن استان پاریس